

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXV. De Philippo & Modesto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

Hermogenis hæresim inscripsit, in quo A testimoniis utitur ex Joannis Revelatione desumptis. Exstant & alii ejusdem libri, in quibus elementa fideinostra traduntur. Porro cum nihilo minus hac etiam tempestate hæretici zianiorum instar sinceram Apostolicæ doctrinæ sementem labefactarent, ecclesiarum toto orbe pastores, eos tanquam feras atque immanes bellas ab ovili Christi fugare atque arcere properabant: partim hortando & commoneendo fratres, partim adversus ipsos hereticos fortiter colluctando: quos vel propofitis cominus interrogationibus & confutationibus viva duntaxat voce; vel libris accuratissime conscriptis opiniones eorum refellentes, confurabant. Theophilus igitur una cum ceteris adversus illos hæreticos depugnavit, ut constat ex quadam illius libro haudquaque spennendo, quem contra Marcionem elaboravit: qui liber una cum aliis quos retuli, etiamnum existat. Huic porro Theophilo in episcopatu Antiochenensis ecclesiæ septimus ab Apostolis successit Maximinus.

Ἄριστη τῷ ἐπιγεαφλῷ ἔχον, οὐ ω̄ ὅπτης ποκαλύψεως Γαῶντες κέρενται μαρτυρεῖν καὶ ἑτερα δέ πινα κατηχητικὰ ἀντε βίβλον τῶν γεμῖναις εἰς ἔν χειρον καὶ τότε, ζανίων δικτυν λυμανομένων τὸν εἰλικρινῆ Αὐτοσολικῆς διδασκαλίας αὐτόρου, οἱ παῖς χόσε τῶν ἐκκλησιῶν ποιμένες, ὠπέρας θῆρας αὔριάς τῶν Σ. Χειρεῖς περιβάτων δισοβεντες ἀντες αὐτεῖς γενεγον τοτὲ μὲν, ταῖς πτυτές αὐτελφές νυθεισιας καὶ ταῦταις εστοι το δέ, πρέστες αὐτες γυμνότερον διποδούμφροι, γράφοις τεσίς περιστοποι ζητήσειν αὐτοὺς παῖς ήδη οὐκαὶ δι ἐγράφων ταῦταις ηλέξας αὐτῶν αὐτελεσάτοις ἐλέχοισι δικονίες. ὁ γέτοι Θεόφιλος σὺν τοῖς αὖταις τέτων στρατιώταις δηλός εἴη, οὐ δικαίων αὐτούς αὐτακόλα Μαρκιανός ποιημένων λόγων. οὐκαὶ αὐτὸς μετ' αὐτοῖς ἀλλαζειν, εἰσέπιναι διασέσωσαι τέτοιοι διωτεῖδομοις διποτὸ τῶν Αὐτοσόλων τῆς Αἰγαίου ἐκκλησιας διαδέχεται Μαρκιανός.

C A P U T X X V.

De Philippo & Modestio.

Vide
Niceph.
l. 4. c. 9.

Sed & Philippus, quem ex verbis Dionysii proximè citatis Gortynensis ecclesiæ episcopum fuisse cognovimus, ipse quoque llicentissimum librum aduersus Marcionem composuit. Irenæus quinetiam & Modestus. Verum hic præ ceteris egregie errores illius ac dolos detegens, omnibus spectandos exhibuit. Scripterunt etiam alii complures, quorum libri apud plurimos ex fratribus adhuc studiosè servantur.

C K E F A Λ A I O N K E'.

Περὶ Φιλίππων καὶ Μοδέσιου.

ΦΙλιππός γε μὴν ὃν ἐκ τῶν Διονυσίων νῶν τὸν Γοργίνην παροκίας Πλαταιῶν ἔγνωμεν, πάντα γε απερδαιότατον πεπόπιτον καὶ αὐτὸς καὶ Μαρκιανός λόγον. Εἰσηγεῖτε ὀπαύτως οὐδὲν Μόδεσιος καὶ διαφερεῖτο αὐτὸς τὰς ἀλλαγὰς τὴν Σ. αὐτοφόρος ἔκδηλοι παῖσι καὶ εφώδασε πλάνην καὶ ἀλλοι ἡ πλειάν τὴν πονοιδιαφύλαξιν τοῖς διελφῶν εἰσέτιναι.

C A P U T X X VI.

De Melitone & de his quorum ille
mentionem fecit.

Huc referit
Niceph.
c. 10. l. 4.

Ilsdem temporibus Melito Sardianus & Apollinaris Hieropolitanus Episcopi, summa laude viguerunt. Quorum uterque orationes pro fidei nostræ defensione scriptas, suprà memorato Imperatori qui tunc temporis regnabat, seorsum nuncupavit. ex libris autem utriusque illorum, hi quos infra subjecimus, ad nostram notitiam pervenerunt. Melitonis quidem de Pascha libri duo. De

K E F A Λ A I O N K E'.

Περὶ Μελιτῶν Θεοῦ καὶ αὐτὸς εμπομπων.

Επὶ τῶν δὲ καὶ Μελιτῶν τῆς ἐπί Σάρδεως παροκίας Επίσκοπος Απολυδεῖτης τῆς ἐπί Ερεμπόλεις διαπεπώση πομαζονος οὐκ τῷ δηλωθέντι καὶ τὰς ξεόντες Ρωμαιον βασιλεῖ λόγιας ιστεῖ τῆς πίσεως ιδίως ἐκτερροφός διπολογίας περισεφώνωσαν. τέτων σεμείεργαν γνῶσιν αφίκεται τὰς ιστοτελεγματικές Μελιτῶν Θεοῦ, τὰς τε Πάρκα δύο, καὶ τὰς